

УКРАЇНА
ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА

РІШЕННЯ № 696

19 липня 2018 р.

34 сесія 7 скликання

**Про депутатське звернення депутата Вінницької обласної Ради
7 скликання Дмитренко Ж.В. до Голови Верховної Ради України
Парубія А.В. щодо реформування радіо та телебачення на Вінниччині**

Відповідно до частини 2 статті 43 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, статті 13 Закону України „Про статус депутатів місцевих рад”, враховуючи висновки постійних комісій обласної Ради з питань освіти, культури, сім’ї та молоді, спорту і туризму, духовності та історичної спадщини, з питань свободи слова, інформаційного простору та реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації, обласна Рада **ВИРІШИЛА:**

1. Схвалити депутатське звернення депутата Вінницької обласної Ради 7 скликання Дмитренко Ж.В. до Голови Верховної Ради України Парубія А.В. щодо реформування радіо та телебачення на Вінниччині, що додається.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійні комісії обласної Ради з питань освіти, культури, сім’ї та молоді, спорту і туризму, духовності та історичної спадщини (Станіславенко Л.А.), з питань свободи слова, інформаційного простору та реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації (Редько Т.В.).

Голова обласної Ради

А.ОЛІЙНИК

Додаток
до рішення 34 сесії обласної Ради
7 скликання
від 19 липня 2018 року № 696

**Депутатське звернення депутата Вінницької обласної Ради
7 скликання Дмитренко Ж.В. до Голови Верховної Ради
України Парубія А.В. щодо реформування радіо та
телебачення на Вінниччині**

Реформування радіо і телебачення на Вінниччині, згідно ЗУ «Про роздержавлення засобів масової інформації» стало одним із найрезонансніших в нашу інформаційну добу.

Реформатори, не врахувавши специфіки і культурних традицій регіону, багаторічних здобутків в контексті просвітницької роботи, а також задоволення культурних потреб населення, по-живому «порізали» і контент, і колективи. Цей процес, крім всього іншого, показав справжній стан свободи слова в країні і повну безправність наших журналістів, якщо вони побоялись відстояти позиції і якось захистити себе та своє робоче місце, очевидно сподіваючись на те, що, може, «не зачеплять». В результаті маємо чорні діри на екранах та відсутність об'єктивної інформації про все, що відбувається на Вінниччині. З екранів зникли такі програми, як «Екосвіт», «Удосвіта», «Далекі і близькі», «Тільки жінка», «Спорт», «Теорема буття», «Віконечко» та ін.

До мене, як до депутата, надійшло чимало дзвінків від слухачів та глядачів з Липовеччини, Гайсинщини, Оратівщини... такого змісту: «Чому немає?», «Коли буде?», «Хто це робить?», «Чому нас не спитали?». Очевидно, тому, що усе суспільне часто робиться без участі суспільства. Приходять збентежені та незадоволені вінничани із запитаннями стосовно скорочення радіопрограм.

Принагідно скажу, що в свій час подоляни, щоб дивитись такі культурномистецькі передачі, як «Дивоцвіти», «Будьмо знайомі», автором яких є заслужений журналіст України Ганна Секрет, окрім «тарілок» ставили антени, адже такі передачі стали частиною їхнього життя, їхнім відпочинком. Героями таких телепередач могли стати співочі колективи з районів, творчі люди - письменники, артисти, майстри народної творчості, волонтери та учасники АТО, викладачі, громадські діячі, життя і діяльність яких заслуговує на увагу суспільства. Власне, такі проекти як «Театр на городі» та ін. стали своєрідним зрізом суспільної думки, літописом Вінниччини, цілим суцвіттям знакових постатей, творців духовності. Чомусь вирішили, що це вже не потрібно, не сучасно, не креативно - «неформат». І тому цих передач вже не буде.

А може, треба зважати на думку людей: селян, учителів, медиків, агрономів, військових... які, приміром, люблять слухати радіопередачі про світанкове село чи класичну музику, що звучала в радіопередачі «А музика вічна»?

Чому ми не маємо права впливати на той процес? Чому його узурнують люди, яким байдуже до української культури, та які разом з тим вважають себе істиною в останній інстанції?

Але йдеться не лише про нашу область. Як нині здійснювати державну інформаційну політику, особливо в час запеклої інформаційної війни фактично без обласних телерадіокомпаній?

Як на мене - це ідеологічна диверсія. Ворог стільки коштів вкладає в інформаційну війну, яка впливає на свідомість, самоідентифікацію, світогляд.

Мабуть, розумно було б, якщо вже все оптимізувати, зменшувати, поліпшувати - попередньо вивчити запити населення, а не діяти з однією метою - зекономити кошти? Звісно, життя потребує якісного продукту, і не так життя, як якісь міфічні європейські вимоги, що ми маємо їм неухильно слідувати. Але якщо це так, то ми є лише об'єктом у стосунках з Євросоюзом. Тобто, після Революції Гідності, ми стали ще «меншими», і почуття меншовартості знов прищеплюють нам вже в нових умовах.

Тим часом, телебачення і радіо - це новини, це інформація про те, що відбувається в області, це культурна потреба і відчуття причетності до творення буття. Хіба ці чинники не є важливими у час суцільних стресів, пов'язаних з безробіттям, непомірними тарифами, хворобами, втратами, з усім негативом, який впав на наші голови?

Невже Вінницьке радіо не було взірцем суспільного, якщо більшість передач велось в прямому ефірі, якщо люди мали можливість додзвонитись, поставити запитання, висловити думку. Дуже добре це пам'ятаю, як учасник таких передач. Натомість, вже відбулось засідання сесії Вінницької міськради, на порядок денний якої мали винести питання, щоб забрати половину приміщення. Це що, город? Переполовинили передачі, колективи, тепер дійшла черга до приміщення, яке є пам'яткою культури! Не позаздриш і тим журналістам, які залишились, вони будуть працювати в неймовірно важких умовах при великих навантаженнях. З кількохсот людей залишилось сімдесят. Їхнім товаришам не пощастило ще більше - вони втратили роботу.

Радіопередачу «Світанкове село» мусили перейменувати, бо перенесли ефірний час на вечір, то ж назвали «Крапка на карті». Дуже символічна назва. Маємо зробити все, щоб не втратити наші культурні набутки, щоб не знищити остаточно радіо і телебачення, в угоду високопоставленим реформаторам - «временщикам».

Вважаємо, що це питання потребує вивчення, громадського обговорення і конструктивного підходу.

Врешті-решт, громадськість Вінниччини в добу процесу децентралізації має право вирішувати, що їй обирати із запропонованого теле- чи радіо продукту, якщо вже задекларували самостійність громад.

Враховуючи вищезазначене, прошу Вас внести на розгляд парламенту питання про перспективи ТАКОГО реформування регіонального телерадіомовлення, зупинити процес нищення регіональних телерадіокомпаній і враховувати думку місцевих громад щодо шляхів їхньої розбудови.

**Схвалено депутатами Вінницької
обласної Ради 7 скликання**